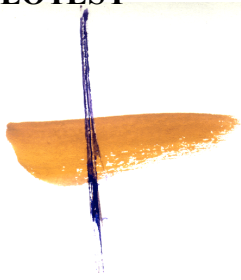

GEOTEST

Geologia, geotècnia i
serveis científico-tècnics

METODOLOGIA D'ASSAIGS DE PENETRACIÓ DINÀMICA CONTÍNUA

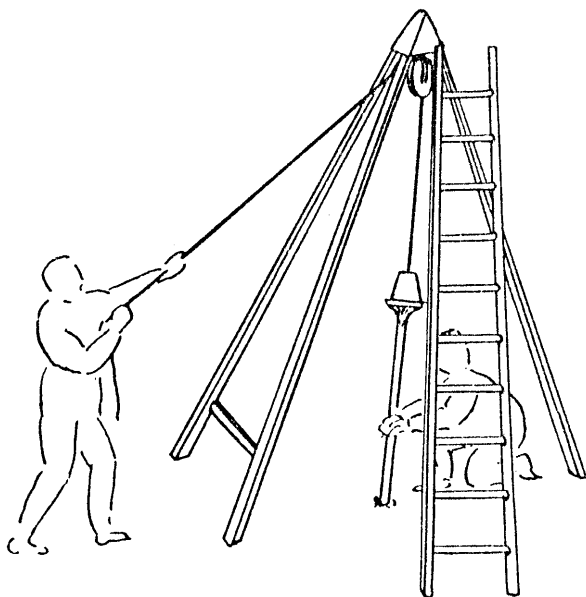
- ANNEX DE DOCUMENTACIÓ -

Direcció:

Valentí TURU i MICHELS
Av. Príncep Benlloch 66-72
Edifici Interceus, despatx 407
Telèfon i fax: 321815 - 820323
E-mail: geotest@igeotest.ad
<http://www.igeotest.ad>

A1 METODOLOGIA D'ASSAIGS PENETRACIÓ DINÀMICA CONTÍNUA

A1.1 Introducció al mètode de càlcul

En primer lloc cal fer esment que existeix una correlació entre l'assaig DPSH i el SPT, és a dir entre el N_{20} i el N_{30} mitjançant un factor que pot variar entre 1,2 i 1,7 a partir de la següent equació

$$N_{20} = k * N_{30}$$

Hom correlaciona aquí $N_{20} = N_{30}$ que representaria ser un factor igual a la unitat i per tant estaria del costat de la seguretat.

Per avaluar la consistència i la compacitat de les capes *in situ*, es pot determinar a partir de la penetració per colpejament d'una punta d'acer normalitzat.

El principi d'aquest assaig, conegut com assaig de penetració dinàmica, es força senzill i es basa en el resultat del número de cops penetrats cada certa profunditat, que pot ser 25 cm, 20 cm o bé 30 cm per l'assaig SPT. La informació així proporcionada per aquests assaigs és extremadament interessant, des del punt de vista qualitatiu.

La resistència a la penetració dinàmica és calculada a partir de la fórmula dels holandesos:

$$Q_d = M^2 H / (e A(P+M))$$

On: e = Rebuig, o penetració per un sol cop sota la caiguda de la massa.
 Q_d = Resistència dinàmica a la penetració
 M = Massa del martell de caiguda
 P = Massa de les varilles de colpejament
 A = Secció de la punta penetrada.

Existeixen certs factors que poden falsejar les dades, que són:

* El sòl pot fluir al voltant de la punta eixamplada i afluixar-se per sobre d'ella.

* La velocitat de penetració fa que en els sòls poc permeables submergits, una part notable de l'energia de colpejament pugui transmetre's a l'aigua intersticial i, augmentar així la resistència instantània al tall.

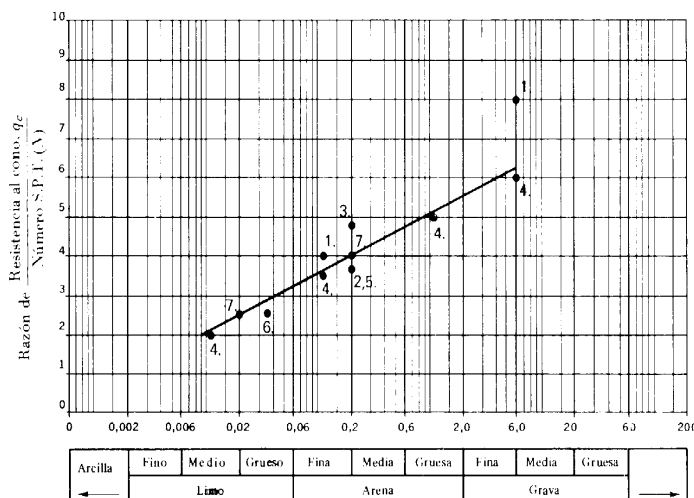
* Es poden obtenir valors baixos del número de cops en una sorra fluixa incompressible, o be en una argila tova compressible.

Segons SCHMERTMANN (1970) els resultats dels assaigs dinàmics i els estàtics es podent relacionar a partir de la següent equació: $Q_c = n N$

On n varia segons el tipus de terreny tractat i Q_c és la resistència unitària per la punta del con holandès i N és la resistència a la penetració estàndard.

Els diferents valors de n en funció del terreny són:

- Llims, llims sorrencs i barreges de sorra i llim poc coherent: $n = 2$
- Sorres rentades, de fines a mitges, i sorres poc llimoses: $n = 3 - 4$
- Sorres grolleres i sorra amb poca grava: $n = 5 - 6$
- Graves sorrenques i graves: $n = 8 - 10$

THORNBURN (1970) ha resumit les dades de diferents investigadors i ha obtingut la següent relació entre la granulometria (D_{50}), el número de penetració estàndard i la resistència en punta (Q_c) del penetròmetre estàtic. La relació així obtinguda i la de l'anterior autor són equivalents.

1. Meigh y Nixon. 2. Meyerhof. 3. Rodin. 4. Schmertmann. 5. Schultze y Knäusenberger. 6. Sutherland. 7. Thornburn y MacVicar.

MENZENBACH i SCHULTZE (1961) han relacionat la compressibilitat dels sòls i el número SPT de forma estadística per sòls sorrencs amb graves i sòls llimosos no saturats. L'expressió d'aquests autors és:

$$1 / m_v = C_1 + C_2 N$$

$$B = 1 / m_v = v \sigma^{0,522}$$

On: $v = 246,2 \text{ Log } N - 263,4 \gamma t + 375,6 \pm 57,6$
 γt = terme de profunditat expressat en bars ($0 < \gamma t < 1,2$)
 N = Número SPT

El fenomen de punxonament del sòl al voltant de la punta d'un penetròmetre presenta grans analogies amb l'expansió d'una cavitat esfèrica. A partir d'aquesta teoria, diferents autors i en especial Menard (CASSAN, 1982), van establir unes formules teòriques que relacionaven el mòdul de deformació a la pressió límit esfèrica, és a dir, aproximadament el terme de punta. Aquest últim es relaciona amb una funció potencial del mòdul de deformació, on l'exponent depèn de l'angle de fregament intern. Kérisel va donar en particular:

$$PI_s = 1,10 P_o (E / P_o)^{0,45} \text{ per un } \phi = 30^\circ$$

$$PI_s = 0,94 P_o (E / P_o)^{0,554} \text{ per un } \phi = 45^\circ$$

A partir d'aquestes expressions, hom pot calcular el valor de l'angle de fregament intern sense drenatge (ϕ_u) a partir de equació de MÜLLER (1970):

$$PI^* = b * 2^{((\phi - 24) / 4)}$$

On b varia entre 1,8 i 3,5 segons el tipus de terreny assajat:

Terreny humit i homogeni	b = 1,8
Terreny intermedi	b = 2,5
Terreny heterogeni i sec	b = 3,5

La cohesió sense drenatge (C_u) es pot calcular a partir de l'expressió de GIBSON i ANDERSON (1961) on:

$$PI^* = C_u [1 + \ln \{ E / (2 C_u (1 + \nu)) \}]$$

On: E = Mòdul de Young
 ν = Coeficient de Poisson